

νεργείας. » Καὶ ἀρμόζουντι μὲν τὰ ἀνωτέρω τῆ
 Ἑλλάδι, ἥτις θυῶς πλήν τούτου ἐπλάσθη ἐνόε-
 ται 1830 πέραν παντός μέτρου στενωχῶρος διὰ
 τὴν ἑλληνικὴν δραστηριότητα. Ἀφ' ἐνός μὲν ἀ-
 δυνατῶν νὰ μένη ἀκίνητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ κωλυό-
 μενος νὰ προχωρήσῃ » Ἑλλην στρέφεται περὶ
 ἑαυτὸν ὡς σκίουρος ἐντὸς κλωβίου, πάσχων ἐκ
 πληθώρας δραστηριότητος δυναμένης νὰ ἐξαι-
 θήσῃ αὐτὸν εἰς πυρετώδη κινήματα, ἐπικίνδυνα
 καθ' ἑαυτὰ καὶ διέθρια πρὸ πάντων εἰς τὴν οἰ-
 κονομικὴν ἰσορροπίαν τῆς χώρας. v36 ΔΑΛΛΑ

Κατὰ τοιαύτην νόσον δύο ἐδεικνύνται ἀφ' ἑ-
 αυτῶν φάρμακα: Τὸ πρῶτον ἐξαρτάται ἐκ μό-
 νης τῆς ἑυρώπης, ἥτις ἐφαρμάζουσα τὴν βερο-
 λινεῖαν συνθήκην καὶ παραχωροῦσα εἰς τοὺς Ἑλ-
 λήνας τὴν Ἡπειρὸν μετὰ τῶν Ἰωαννίνων καὶ
 τὴν Θεσσαλίαν μετὰ τῆς Δαρίσης, θέλει πα-
 ράσχει ὑγιᾶ τροφὴν εἰς τὴν δραστηριότητα αὐ-
 τῶν, ἐπὶ ἧσιον τοῦλάχιστον αἰῶνα, τὸν ἀπαι-
 ποῦμενον ὅπως ὀργανώσωσι τὰς νέας αὐτῶν κτή-
 σεις, χαράξωσι ὁδοὺς, στρώσωσι σιδηροδρόμους
 καὶ καλλιεργήσωσι τοὺς ἀγρούς, πιάσῃ καὶ
 πιά μεταλλεῖα. Τὸ δεῦτερον φάρμακον δύναται
 νὰ ποτίσῃ τοὺς Ἑλλήνας μόνον κυβερνήσις ἀτι-
 θαρὰ καὶ πράγματι: ἀξία τοῦ ὀνόματος δημο-
 κρατικῆς, κατάρχουσα τὸ ἄμισθον τῆς ἀνωτέ-
 ρας καθ' ἑμέσης ἐκ παιδείσεως, περιορίζουσα εἰς
 τὸ ἡμῶν τῶν ὑπαρχουσῶν τὰς δημοσίας θέσεις
 καὶ καθιστῶσα αὐτὰς ἀπροσίτους εἰς τὸν τυ-
 χόντα διαλύουσα τὰς μόνας καὶ ζευγυνοῦσα εἰς
 τὸ ἄροτρον τοὺς ἐν αὐταῖς παχυνόμενους εὐρω-
 στοὺς κηφήνας, ὧν ὁ ἰδρῶς δύναται νὰ μετα-
 βάλλῃ ἐν βραχεῖ χρόνῳ τὴν ὄψιν τῶν ἐλλεικτῶν
 ἀγρῶν. Τὰ εἶσα ταῦτα κομμοθημάτα νομίζομεν
 ὑπεραρκούντα ὅπως ἀποσοβηθῆ ἕς αἰὶ ὁ κίνδυ-
 νος τοῦ ἐκλυζαντισμοῦ τῆς Ἑλλάδος². v37

ANEXY OIKOFENΕΙΑΣ

[Μυστήριον] Ἐκτορος Μάλ᾽ βραθευθὲν παρὰ στήγαλ-
 λικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Α. Ρ. Ραγκαβῆ.] v38

Ἡ μήτηρ τοῦ Ἀρθούρου ἦτον Ἀγγλίς καὶ ὠνό-
 μαζετο κυρία Μίλλιγαν, ἦτον δὲ χήρα, καὶ ἄλλο
 παιδίον δὲν εἶχε, δηλαδὴ δὲν εἶχεν ἄλλο παι-
 διον ζῶν, διότι εἶχε καὶ ἄλλον υἱὸν παλιότο-
v39

1. Πρῶτος θυῶς ὅρος τῆς ποιαύτης δημιουργί-
 ας σταδίον εἶναι τὸ ν' ἀπελπισθῶσιν οἱ ἀπαι-
 τηταί θέσεων, ὅτι θέλει φροντίσει ἀντ' αὐτῶν
 περὶ τούτου ἡ πολιτεία. Σ. Μ. v40

2. Νομίζομεν ὅτι προσφέρομεν ἐκδούλευσιν
 εἰς τὸν συγγραφέα διακόπτοντες τὴν μετάφρα-
 σιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, εἰς τὴν μόνην αὐτῆς σελίδα
 καθ' ἣς οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀντίπωμεν. Σ. Μ. v41

κον, ὅστις θυῶς εἶχε γίνεαι φαντος κατὰ τρῶ-
 πον μυστηριώδη. v42

Ὅταν ἦτον ἐξ μηνῶν τὸ παιδίον ἐκεῖνο εἶχε
 γαθῆ ἢ κλαπῆ, καὶ ποτὲ δὲν κάτωβρώθη νὰ ἐρε-
 θῶσι τὰ ἴχνη του. Εἶναι ἀληθές ὅτι, ὅτε τοῦτο
 συνέβη, ἡ κυρία Μίλλιγαν δὲν ἐδυνάθη νὰ ἐ-
 πιδοθῆ πρὸς τὰς ἀναγκαίας ἐρεῦνας, διότι ὁ
 σύζυγός της ἀπέθνησκε καὶ ἡ ἰδία ἦτον πολὺ
 ἀσθενής, μὴ ἔχουσα τὴν συναίσθησιν τῶν συμ-
 βαίνοντων περὶ τῆς. Διὰ τοῦτο τὰς ἐρεῦνας
 διήρτηεν ὁ ἀδελφός της, ὁ Ἰάκωβος Μίλ-
 λιγαν. Ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ αὕτη δὲν ἦτον ἀρίστη,
 διότι ὁ κ. Ἰάκωβος Μίλλιγαν εἶχε συμφέρειν
 ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὸ τῆς νόσου.
 Ἄν τῷ ὄντι ὁ ἀδελφὸς ἀπέθνησκεν ἀπαις, αὐ-
 τὸς ἐκληρονόμαζι. Ὅπως δὴ ποτε αἱ ἐρεῖναι αὐτοῦ
 δὲν ἐπέτυχον, καὶ πανταχοῦ, εἰς τὴν Ἀγγλίαν,
 εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὸ Βέλγιον, εἰς τὴν Γερ-
 μανίαν, ἀδύνατον ὑπῆρξε ν' ἀνευρεθῆ τί ἀπέγινε
 τὸ παιδίον. v43

Ἐν τούτοις ὁ κ. Ἰάκωβος Μίλλιγαν δὲν ἐ-
 κληρονόμησε τὸν ἀδελφόν του, διότι ἐπτά μῆνας
 μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της ἡ κυρία Μίλ-
 λιγαν ἀπέκτησε τέκνον, τὸν μικρὸν Ἀρθούρου.
 Ἀλλὰ τὸ καχεκτικὸν καὶ ἀσθενικὸν τοῦτο
 παιδίον δὲν ἐδύνατο νὰ ζήσῃ, ἔλεγον οἱ ἰατροί.
 Πιθανὸν ἦτον ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν,
 καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ κ. Ἰάκωβος Μίλ-
 λιγαν ἐκληρονόμαζι τὸν τίτλον καὶ τὴν περιου-
 σίαν τοῦ πρωτοτόκου ἀδελφοῦ του, διότι οἱ
 κληρονομικαὶ νόμοι διαφέρουσιν κατὰ τόπους, καὶ
 ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπιτερεύουσιν εἰς τινὰς περιστάσεις
 θεοῦ νὰ κληρονομήσῃ τῆς μητρὸς ἀποκλειομένης
 τοῦ τέκνου τῆς ἐλπίδας τοῦ κ. Ἰακώβου Μίλλιγαν ἀνέ-
 βαλε Δοιπὸν τὴν γέννησιν τοῦ Ἀρθούρου, ἀλλὰ δὲν
 τὰς κατέστρεψε. Νὰ περιμένῃ μόνον εἶχε ἔσο-
v44

Κατὰ περιέμενε. v45

Ἀλλ' αἱ προρρήσεις τῶν ἰατρῶν δὲν ἐπλη-
 θεύσαν. Ὁ Ἀρθούρου ἐμείνεν ἀσθενικός, ἀλλὰ δὲν
 ἀπέθνηκεν, ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆ. Ἡ ἐπιμέλεια
 τῆς μητρὸς του τὸν διετηρεῖ εἰς τὴν ζῶην. Τὸ
 τοιοῦτο θὰ θαῦμα, χάρις τῷ Θεῷ, συνεχῶς ἐ-
 παναλαμβάνεται. v46

Ἐκαποτάκεις ἐνομιθεῖσθαι κατέλασται, καὶ
 ἑκατοντάκις ἐσώθη. Ἀλληλοδιαδόχως, ἕντε
 καὶ συγχρόνως, εἶχε πάσας τὰς ἀσθενείας ὅσαι
 δύνανται νὰ ἐπιπέσωσιν εἰς παιδία. v47

Ἐπιέσχατων τῶ εἶγεν ἐπέλθει φοβερὰ ἀσθέ-
 νεια, καλουμένη ἰσχυαλία, καὶ ἔχουσα τὴν ἐ-
 δραν τῆς εἰς τὸν γόμφον. Πρὸς θεραπείαν αὐτῆς
 οἱ ἰατροὶ εἶχον διατάξῃ θειοῦχα ὑδατα, καὶ
 διὰ τοῦτο ἡ κυρία Μίλλιγαν εἶχεν ἔλθει εἰς τὰ
 Πυρηναια. Ἀφ' οὗ ὅμως τὰ λουτρά ματαίως ἐ-
 δοκιμάσθησαν, ἄλλην θεραπείαν διέταξαν οἱ ἰα-
 τροί, νὰ μένη ὁ ἀσθενὴς ἠπλωμένος, χωρὶς νὰ
 δύναται νὰ πατήσῃ τοὺς πόδας εἰς τὴν γῆν.
 Τότε ἡ κυρία Μίλλιγαν διέταξεν εἰς Βορδῶ v48

χάν, ἐγὼ εἶγον ἀδικον, τὸν ἔλαβον εἰς τὰς ἀγ- κάλας μου, ἵνα διὰ τινων περιποιήσωμαι τῷ ἀποδείξω τὴν λύπην μου.

Κατ' ἄρχαίς ἐπέμεινεν ὀργιζόμενος· ἄλλὰ μετ' ὀλίγον, εὐκαμπτον ἔχων τὴν φρένα, τὴν μετέφρεν, εἰς ἄλλας σκέψεις, καὶ διὰ σχημάτων μὲν ἐξέφρασεν ὅτι ἀνῆθλον μ' ἀποβάμεν αὐτοῦ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ νὰ περιπατήσω, ἴσως θὰ μὲ ἐσυγχώρει. Ὁ ναύτης δὲν εἶχον ἰδεῖ τὴν προτεραίαν εἰς τὸ πηδάλιον εἶχεν ἤδη ἐξυπηγῆσει, καὶ ἐκαθάριζε τὸ κατάστρωμα. Οὗτος εὐρηστικήν νὰ θέσῃ τὴν σάνίδα ἧτις μοι ἐχρησίμυσεν εἰς γέφυραν, καὶ κατέβην εἰς τὴν πεδιάδα μετὰ τοῦ θιάσουμου.

Ἐκεῖ ἤρχισαμεν νὰ παίζωμεν, οἱ κύνες μου, οἱ Καρδοῦλες καὶ ἐγὼ, νὰ πρῆχωμεν, ἵνα παιδώμεν χάνδακας, ν' ἀναβαίνομεν εἰς τὰ δένδρα, καὶ οὕτω παρῆλθον ὁ καιρὸς ταχέως. Ἐπομένως ὅτε ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ πλοῖον, αἱ ἵπποι ἦσαν ἤδη ἐξυνημένοι καὶ ἔμενον προθρονημένοι εἰς κορμὸν λεύκης ἐπὶ τῆς παροχθίου ἐδοῦ, περιμένοντες νὰ τοῖς δοθῇ τὸ σημεῖον διὰ μάλιστα ἵνα ἀναχωρήσωμαι.

Ἐπέβην λοιπὸν ἀμέσως, καὶ μετ' ὀλίγον κλητὰ ἐλύθη τὸ ἀπόγειον σχοινίον, καὶ προσδέον τὸ σκάφος εἰς τὴν ὀχθὴν, ὁ ναύτης κατέλαβε τὴν θέσιν του παρὰ τὸ πηδάλιον, ὁ ῥομολκὸς ἠπέψυσεν, ἡ τράχηλιά διήλθε τὸ ῥύγμα διήρηχτο ἔτριξε, καὶ ἐκινήσαμεν. Ὁ ἵππος ἔπρεχον εἰς τὸν παρόχθιον ὀρόμον, καὶ ἡμεῖς ἠσύχως αἰεθθαίνομεν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, χωρὶς οὐδ' ἐπ' ἐλάτχιστον νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι κινούμεθα. Αἱ δύο κατάφυτοι ὄχθαι ἔφρουγον ὀπίσω ἡμῶν, καὶ ἄλλος δὲν ἤκούετο ἦχος πλὴν τοῦ ἑλαφροῦ φλαίτσου τῶν ὕδατων ὡς ἡ πρόπις τὰ διήρει μιν γυρομένου μετὰ τοῦ κρότου τῶν κωδωνισκῶν, αἵτινες ἐχρέμαντο εἰς τῶν ἵππων τὸν κτύπον.

Οὕτως ἐπροχωροῦμεν, καὶ ἐγὼ, εἰς τοῦ πλοίου τὸ πλεῖστον ἐρεδόμενος, ἔβλεπον τὰς λευκάς ὡν αἰρίζαι ἐκρούποντο εἰς τὰ χλωρὰ χόρτα, καὶ αἵτινες ὑπερηφάνως ἴσταντο, σείουσαι εἰς τὴν ἕσυχον τῆς αὐγῆς ἀτμοσφαίραν ἀνεκίνητα φύλλα πῶν. Ἡ μακρὰ αὐτῶν σειρὰ, παρακολουθούσα τὴν ὀχθὴν, ἀπετέλει πράσινον πυκνὸν παραπέτασμα, παρακωλύον τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας, καὶ μένον ἐπιτρέπαν νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν γλυκὺ φῶς, ὑπὸ τῶν κλάδων ἐξάσθεναούμενον. Ὁρῶ εἰς ταναοὺς θέσεις τὸ ὕδωρ, ἐφαίνετο ἐντελῶς μέλαν, ὡς ἂν ἐκάλυπτεν ἀχανεῖς ἀθύσους ἀλέλαχου, δὲ πάλιν ἐξεστίνετο διαφανέστατον, καὶ δὲ αὐτῷ ἐφαίνοντο τοῦ πυθμένος σπιλτὰ τὰ χαλκίνα καὶ παρχίνα ἢ πρῶτα ὡς ἐπὶ εὐκρινῶν ἀπ' ἡμῶν δὲ βεβυθισμένοι εἰς ταύτας τὰς θέσεις, ὅτε ὀπίσω μου ἤκουσα προφορὸν σινῶνα ἡμῶν ὅτι εἶπα ἵνα κλέψωμαι καὶ εἰδὼν ὅτι ἔφρασαν Ἐστράφην δ' ἀμέσως, καὶ εἶδον ὅτι ἔφρασαν

τὸν Ἀρθοῦρ ἐπὶ τῆς σάνιδος τοῦ, καὶ πλησίον του ἦτον ἡ μήτηρ του, καὶ ἐπὶ τῆς σάνιδος εἶπε — Ἐκοιμήθης καλά; μὴ ἠρώτησάν σε Ἀρθοῦρ. Καλῆτερα παρὰ εἰς τοὺς ἀγρούς; Ἐπλησίασα δὲ τότε, καὶ ἀπακρίθην ζυγίων λέξεις ὅσον ἐδυνάμην εὐγενέστερας, τὰς ὁποίας ἀπέτεινα εἰς τὴν μητέρα καὶ εἰς τὸ παιδίον.

Κατὰ κυνάρια, εἶπε πάλιν ὁ ναύτης ὅτι εἶπα ἵνα ἴδωμεν τὰ ἑκράχα, αὐτὰ καὶ τὸν Καρδοῦλιν, καὶ ἔφρασαν χαιρετίζοντα ὁ καιρὸς ὁ Καρδοῦλες μομφάζων, ὡς ἴδε προέβλεπε νοεῖν ὅτι μέλλομεν νὰ παραστήσωμεν. Ἄλλο πάλιν παρασπάσεως δὲν ἐπρόκειτο τὴν πρῶταν ἐκείνην, ἀλλὰ ἔπειτα πάλιν ἔφρασαν ἡμῶν ἡ κυρία Μιλίλιαν, καὶ ποιοῦσα τὴν ἑξῆς εἰς μέρος πεφυλαγμένου ἀπό τῶν ἡλίου, εἶχε λάβει θέσιν πλησίον τοῦ.

Φέροντο φράξ, σὲν παρακωλύω ἄλλου ὄσους κύνες καὶ τὸν πῆθηκα, μοι εἶπεν ἡμῶν νὰ ἐργασθώμεν, ὅσοι τὸν εἶπεν ὅτι εἶπα ἵνα ἴδωμεν τὰ ἑκράχα ὡς μοι εἶπε, μετὰ βίας μετὰ τῶν ζώων εἰς τὴν προύμνην.

Καί τις ἐργασία ἦτον δυνατὴ διὰ τὸν δυσυχὴ ἄσθενῆ ἐκεῖνον;

Ἐίδον ὅτι ἡ μήτηρ του ἔλαθε βιβλίον εἰς τὰς χεῖρας, τὸ ἦνοιξε, καὶ ἤκουε τὸ μάθημα ὃ ἐκείνος εἶχεν ἀποστήσει.

Ὁ Ἀρθοῦρ, εἰς τὴν σάνίδα τοῦ ἡπλωμένου, ἔλεγεν ἐκ στήθους χωρὶς οὐδενὸς κινήματος. Ἡ μᾶλλον ἐπροσπάθει νὰ λέγῃ, διότι ἐδίσταζεν πολὺ, καὶ ὅτε τρεῖς πλεῖς κατὰ ἑστῶν δὲν ἔλεγεν ἄλλο, καὶ δὲ καὶ αὐτὰς ὁρῶν δὲν τὰς ἔλεγε.

Ἡ μήτηρ του ἐπροσπάθει νὰ τὸν διορθῶν ἢ μετ' ἡμερότητας, συγχρόνως θύσας καὶ μετ' ἐπιμονῆς ἐπὶ τῶν ἐκείνου, ὅτι εἶπα ἵνα ἴδωμεν τὰ ἑκράχα.

Μοὶ ἐφάνη δὲ παραδόξον νὰ τὴν ἀκούσω νὰ λέγῃ ἡξέουρετε, διότι τότε ἀκούη δὲν ἐγνώριζον ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ δὲν μεταχειρίζονται τὰ ἐνικά.

Ὁ, μήτέρα! εἶπεν ἐκείνος μετὰ φωνῆς περὶ τοῦ πλοίου, εἶπε ἵνα ἴδωμεν τὰ ἑκράχα.

Περὶ σόστερα λάθη κάμνετε σήμερον ἀπὸ χθές.

Ἐπροσπάθησα νὰ μάθω.

Οὐκ εἶπεν δὲν ἐμάθετε.

Δὲν ἠμπορέσα.

Διατὶ; οὐκ εἶπεν ὅτι εἶπα ἵνα ἴδωμεν τὰ ἑκράχα.

Εἶμαι ἀρρώστος. Ἡ κεφαλή μου δὲν εἶναι ἀρρώστη, δὲν θὰ τὸν ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ μὴ μάθῃτε τίποτε, καὶ ἐπὶ προφάσει ὅτι εἶσθε ἀρρώστος, νὰ μείνητε ἀρρώστος ὅσον ἄλλοι σὺν τῆς ζωῆς.

Πολὺ αὐστηρὰ εἶπε ἔφρασαν ἡμῶν ὅτι εἶπα ἵνα ἴδωμεν τὰ ἑκράχα.

νοί — Διατί μοι προσενοιτε, λυπηνὴν καὶ δὲν μὲν θάνετε τὰ μαθήματα σας; ἤ πορῶν ἢ πορῶν νοί — Μιῆτέρα, δὲν ἴσχυροῦν. Σὰς βραβιαῖα ὅτι δὲν ἴσχυροῦν.

Καὶ ὁ Ἄρθουρὸς ἤρχισε νὰ κλάι. Ἄλλ' ἡ κυρία Μιλλίγγαν δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὰ δάκρυά του· εἰ καὶ ἐφαίνετο συγχινομένη, βραδέως μάλιστα λυπομένη· ἰδὲ τὰ ἔλεγε. —

Ἦθελον, ἐξηκολούθησε νὰ ἀσφάψω νὰ παίζητε ἀήμερον τὸ πρῶν μετὰ τοῦ Ἄρθου καὶ τῶν κυριῶν του; ἀλλὰ δὲν ἴα παίζητε φριλ μάθητε τὸν μῦθον ἀπταιστως.

Ταῦτα ἰδὲ εἰπὼσα, ἔδωκε τὸ βιβλίον εἰς τὸν Ἄρθου, καὶ ἐπεριπάτησε τινὰ βήματα, ὡς ἂν ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ νενδότερα τοῦ πλῖου, ἀφήρυσσε τὸν Ἄρθου ἐπὶ τῆς σκιάς του.

Ἐκεῖνος δ' ἔκλυε, καὶ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἤκουον αὐτὸς διακεκομένως ὀλοφυροῦσιν του.

Πῶς ἴσχυροῦν καὶ Μιλλίγγαν νὰ ἴηαι πόσον αὐστηρὰ πρὸς τὸ ἀσθενὲς τοῦτο ὄν; ἐν φραγῆ χρόνος ἐφαίνετο ἔτι πόσον περιπαθῶς τὸ κῆρα; Ἄν δὲν ἐδύνατο νὰ μάθῃ τὸ μάθημα του, δὲν ἴσχυον σφάλμα του, ἴσχυον βραβιαῖος σφάλμα τῆς ἀσθενείας του.

Καὶ ἀνεχώρει χωρὶς νὰ τῷ εἰπῇ οὐδὲ μίαν λέξιν προσνήσῃ, ὅτι εὐκαὶ ἴσχυον ὅτι εὐκαὶ ἴσχυον.

Ἄλλὰ δὲν ἀνεχώρησεν ἄνευ τῆς εἰσελθῆ εἰς τὸ πλῖον, ἐπανῆλθε πρὸς τὸν βίον αὐτοῦ. Ὁ

Θέλατε νὰ δοκιμάσωμεν νὰ τὸ συμελεσθῶμεν; εἶπε ὁ Μιλλίγγαν πρὸς τὸν Ἄρθου.

Ναί, καί, μιῆτέρα. Νὰ τὸ συμελεσθῶμεν. Τότε καθίσασα πλῖον του, ἔλαβε πάλιν τὸ βιβλίον, καὶ ἤρχισε ν' ἀναγινώσκει βραδέως τὸν μῦθον, ὅστις ἐπεγράφετο ὅτι Ὁ Ἄρκος καὶ τὸ μικρὸν ἄρκιον. Κατόπι τῆς δὲ Ἄρθου ἐπανελάμβανε τὰς λέξεις καὶ τὰς φράσεις.

Ἀφ' οὗ δὲ κατὰ τὸ ἴδιον τὸν τρόπον πρὸς ἀνεγνώσθη τὸν μῦθον, ἔδωκε τὸ βιβλίον εἰς τὸν Ἄρθου, καὶ τῷ εἶπε νὰ μελετήσῃ πῶρα καὶ μόνος του. Ἐπειτα δ' εἰσῆλθεν εἰς τὰ κοίλια τοῦ σκάφους. Ἦχος δ' ἀμέσως ὁ Ἄρθου ν' ἀναγινώσκει τὸν μῦθόν του, καὶ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐκαθήμην τὸν ἔλεγον κινουῦντα τὰ χεῖλη.

Προφανὲς ἴηον ὅτι εἰργάζετο, ὅτι ἐπυμελεῖτο. Ἄλλ' ἡ ἐπιμέλεια αὕτη πολὺ δὲν διήρκεσε. Μετ' ὀλίγον ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀπὸ τοῦ βιβλίου του, τὰ χεῖλη του ἐκινουῦντα βραδύτερον, καὶ μέχρι τέλους ἔπαυσαν ἐντελῶς κινουμένα.

Δὲν ἀνεγίνωσκε πλέον, δὲν ἀπεστῆθιζε. Πλανώμενοι δ' ἔνδεχ κάκεισε οἱ ὀφθαλμοὶ του, ἀπήνησαν τοὺς εὐούς.

Διὰ τῆς χειρὸς τῷ ἔνευσα, προτρέπων νὰ ἐπανεῖλθε εἰς τὸ μάθημα του.

Μοι προσεμειδίασε δὲ μετὰ γλυκύτητος, ὡς λέγων μοι ὅτι μ' εὐχαριστεῖ διὰ τὴν προτροπήν,

καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ προσηλώθησαν πάλιν εἰς τὸ βιβλίον.

Μετ' ὀλίγον ὁμοίως πάλιν ἀπεσπῆσθαι ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐστρέφοντο ἀπὸ τῆς μιᾶς ὀχθῆς πρὸς διώρυγος εἰς τὴν ἄλλην. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Τότε τὸ ἐπανεῖλε, ὀλίγον ὡς ἐντροπόμενος, ὅτι ἀστυχεῖς ὄμως μετὰ δὴν λεπὰ ἀπτηνόν, τὸ καλῶμενον κοιμώμενος, ἀπὸ τῆς πρὸς ἐμὲ προσοχῆς τοῦ πλῖου ἠρῆσαν ὀπίσω του ὡς κοιμώμενος.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἐμὲ δὲν ἀπέβλεπεν, ἤγειρε καὶ ἔκλυσε τὴν πρὸς ἐμὲ προσοχὴν του, τῷ ἔδειξε τὸ βιβλίον.

— Ἀρίστα, εἶπεί τ' ἄ βλεῖται κ' ἐγώ. Ταύτα ἀρ-
 νία ἦσαν ἀσφαλῆ εἰς τὴν μάνδραν τῶν κτ. Βλέπω
 λευκά καὶ βλέπω μαύρα. Βλέπω ἀρνία καὶ βλέπω
 πρόβατα. Βλέπω καὶ τὴν μάνδραν. Ἐχει τρι-
 γύρω φραγῆν, καὶ εὐνοῖα κωφὴ καὶ νύκτ' ἄσπε-
 ρον. — Ἀπίπτον δὲν ἔχει τὸ λησιμονητικῆς πλῆθος γον
 — Ὁ βοσκός, ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ, ρονοτόν
 — Ποῖος φυλάττει πάντοτε σχεδὸν τὰ πρό-
 βατα; τὸ νύκτ' ἄσπερ ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ
 — Τὰ σκυλία, ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Καὶ ὅταν δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ ἀσφυλάτ-
 τουν, διότι τ' ἀρνία εἶναι ἀσφαλῆ, τί κάμνουν
 τότε; ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Τίποτε δὲν ἔχουν νὰ κάμουν.
 — Τότε λοιπὸν κωλύονται. Λέγομεν ἐπιπέ-
 νως ὅτι ἀ σκυλία ἐλομεσφωροσπῆ νύκτ' ἄσπερ
 — Ναι, ναι, ὅποιοι κτηνολόγοι εἶναι, ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ
 — Δὲν εἶναι ἀληθῶς πολλὸ εὐκόλοτον εἶναι; Τώρα
 ἀξιοδωμένον ἄλλο. Τίς ἀλλός, ἐκ τῶν τῶν σκυ-
 λίων, φουλάττει τὰ πρόβατα; ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ
 — Ὁ βοσκός.
 — Ἄν τ' ἀρνία εἶναι ἀσφαλῆ, ὁ βοσκὸς Πέρ-
 γακίαν δὲν ἔχει. Πῶς λοιπὸν περιεῖ τὸν καιρὸν
 τοῦ; ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Παίζει τὸν αὐλόν.
 — Τὸν βλέπετε; ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Ναι, ὅσοι κωφὴ ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Ποῦ εἶναι; ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Εἰς τὴν σκιάν μεγάλης πέτελας.
 — Εἶναι μόνος;
 — Ὁχι, εἶναι μετ' ἄλλων ποιμένων γειτό-
 νων του.
 — Τότε λοιπὸν ἂν βλέπῃς τὰ ἀρνία, τὴν
 μάνδραν, τὰ σκυλία καὶ τὸν ποιμένα, δὲν ἦμ-
 περιεῖς νὰ εἴπῃς ἀλανθάσως τὴν ἀρχὴν τοῦ μύ-
 θου σου;
 — Νομίζω.
 — Δουλοῦσάν, ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Ἀκούων νὰ τ' ἐλέγω ταῦτα, καὶ νὰ τ' ἐξηγῶ
 πῶς ἐδύνατο εὐκόλως νὰ μάθῃ μᾶθημα φαίνε-
 μενον δύσκολον κατ' ἀρχάς, ὁ Ἄρθουρ μ' ἐκύτ-
 ταξε μετὰ συγγενήσεως καὶ περιφοβός, ὡς ἂν δὲν
 ἦτον βέβαιος περὶ τῆς ἀληθείας ὅσων πῶ ἐλε-
 γον. Μετ' ὀλίγων λεπτῶν διατάγμων ὅμως ἀπε-
 φάσισε.
 — Ταύτα ἀρνία ἦσαν ἀσφαλῆ εἰς τὴν μάνδραν
 τῶν τῶν σκυλία ἐκοιμῶντο, καὶ ὁ βοσκὸς εἰς τὴν
 σκιάν μεγάλης πέτελας ἔπαίξε τὸν αὐλόν μετ'
 ἄλλων ποιμένων γειτόνων του.
 — Τότε κτύπων τὰς χειράς του, ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 — Τὸ ἤξεύρω, τὸ ἤξεύρω, ἀνέκραξεν δὲν ἔ-
 κκαμα κἀνεν σφάλμα.
 — Θελεῖς νὰ μάθῃς καὶ ὄλον τὸν ἄλλον μῦ-
 θον κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον;
 — Ναι, ἂν με βοηθήσῃς εἰμαι βέβαιος ὅτι
 θὰ τὸν μάθω. ὦ! πόσῃ χαρὰν θὰ προξενήσω
 εἰς τὴν μητέρα μου!

καὶ ἤρχισεν νὰ μανθάνῃ κατὰ τὸν ἐπιλοιοπόν
 μῦθον, ὡς εἶχε μάθει τὴν πρώτην φράσιν. —
 — Μετὰ ἐν τετάρτῳ περιέπου τὸν ἤξευρεν ἄριστα
 καὶ τὸν ἐπαλαμάρθων ἀλανθάσως, ὅταν ἤλ-
 θεν ἀπαρατηρήτως ὀπίσω ἡμῶν ἡ μήτηρ του.
 — Κατ' ἀρχάς ὄψεσθεσθῆ ἰδούσθα ὅτι εἶθεθα
 ἐπὶ τὸ αὐτό, διότι ἐνδύσισαν ἰδίῳ συνέπαίζουμένῃ
 Ὁ Ἄρθουρ ὄμως, δὲν τὴν ἀφῆκε νὰ εἴπῃ ὁ δῦο
 λέξεις. — Τὸν ἤξεύρω, ἀνέκραξεν. Αὐτὸς μοι τὸν ἔ-
 μαθεν.
 — Ἦ καὶ Μίλλιγαν μὴ ἐθέσῃ ἐκπεπληγμένη,
 καὶ θὰ μοι κἀπέτεινε βεβαίως ἐρωτήσεις, ὅτε ὁ
 Ἄρθουρ, αὐθόρμητως καὶ χωρὶς νὰ ζήτηθῃ, ἤρ-
 χισεν νὰ ἐπαναλαμάρθων τὸν ἄλλον καὶ τὸν μί-
 κρον ἄρθουρ. Καὶ εἶπεν ὄλον τὸν μῦθον ἀνευ
 δισταγμοῦ καὶ ἀπταιστώτως, μετ' ἡθούς περιεγα-
 ροῦ καὶ θριαμβευτικοῦ.
 — Καθ' ὅσον δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἐγὼ ἐθέσ-
 ρουν κἀνε καὶ Μίλλιγαν, καὶ εἶδον τὸ ἰσραϊτὸν τῆς
 πρόσωπτον περιλαμπόμενον ὑπὸ μειδιάματος ἔ-
 πειτα, δὲ μοι ἐφάνη ὅτι τὰ βλέφαρά της ὑψά-
 θῆσαν. Ἐπειδὴ ὅμως τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκ-
 κλινεν ἐπὶ τὸν ὑόν της καὶ τὸν περιέβαλε περι-
 παθῶς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν βραχιόνων, δὲν ἤξευρῶ
 ἂν ἐκλαίει.
 — Αἱ λέξεις, ἔλεπ νευμοσφωροσπῆ τὸ κτηνολόγος
 δὲν σημαίνουσιν τίποτε, ἀλλὰ τὰ πράγματα τὰ
 βλέπομεν, καὶ ὁ Φαίης μοι ἐδείξε τὸν βοσκὸν καὶ
 τὸν αὐλόν του. Ὅταν, μανθάνων τὸν μῦθον, ἤγει-
 ρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, δὲν ἐσυλλογιζέσθην ὅτι με-
 περιεστοίχιζεν, ἀλλ' ἐβλεπον τὸν αὐλόν τοῦ βο-
 σκού, καὶ ἤκουον ποῖον σκοπὸν ἔπαίξε. Θελεῖς
 νὰ σοι φάλω τὸν σκοπὸν τοῦ βοσκίου;
 — Καὶ ἐψάλεν ἀγγλιστὶ ἄσμα μελωχολικόν.
 — Τὴν φωνὴν ταύτην ἤκ. Μίλλιγαν ἐκλαίει ἀ-
 ληθῶς, καὶ ὅταν ἐμακρύνθη, εἶδον τὰ δάκρυά της
 εἰς τὰς παρεῖς τοῦ παιδίου της. Τότε ἐπλησί-
 ασε πρὸς ἐμέ, ἔλαβε τὴν χειρὰ μου, καὶ μοι
 τὴν ἐθλίψε μετὰ τόσῃς γλυκύτητος, ὡς ἡσθάν-
 θην ἐμαυτὸν λίαν συγκινημένον.
 — Εἰσαὶ καλὸν παιδίον, μοι εἶπε.
 — Τὸ μικρὸν τοῦτο ἐπέισόδιον διαγέθην διὰ μα-
 κρῶν, ἵνα κἀταστήσω κἀταληπτήν τὴν μετα-
 βολὴν ἡτὸς ἀπό τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπῆλθεν
 εἰς τὴν θέσιν μου. Τὴν ποταρίαν εἶχόν εἰσαχθῆ
 εἰς τὸ πλῆθρον ὡς κἀθέτης ζῶντων περιέργων, ἵνα
 ἐγὼ καὶ οἱ κύνες καὶ ὁ πίθηξ μου διακοδεάσω-
 μεν ἀσθενῆς παιδίον. Το μᾶθημα δὲ τοῦτο μ' ἐ-
 χάρισεν ἀπὸ τῶν κυνῶν καὶ τοῦ πίθηκος, καὶ
 ἔγιναι ἤδη σύντροφος, φίλος σχεδόν.
 — Πρέπει δὲ νὰ εἴπω προσέτι, — ἀλλὰ τοῦτο
 μετὰ ταῦτα μόνον τὸ ἔμαθον, — ὅτι ἡ καὶ Μί-
 λιγαν κατεθλίβετο βλέπουσα ὅτι ὁ υἱὸς της δὲν
 ἐμάνθανεν, ἢ μᾶλλον δὲν ἐδύνατο νὰ μάθῃ τί-
 ποτε. Ἄν καὶ ἦτον ἄρρωστος, ἤθελεν ὄμως νὰ
 τὸν βλέπῃ νὰ ἐργάζεται, καὶ μάλιστα διότι ἡ

χων δ' αρα τα ασματα επαίζον θλους τους σκο-
 πους θσους ηξευρον. Διὰ τόν Αρθούρ ήτον με-
 γάλη ήδονή· τουτο, τὸ ν' ακούη ούτω τήν μου-
 σικήν εἰς τήν ήρηναν της νυκτός, χωρίς νά
 βλέπη τίς παίζει. Πολλάνης μολι εφώταζεν α' Α-
 κροτήρ, και τότε ήρξεν πάλην εξ αρχής τήν αυ-
 τήν μελωδιάν. **Π**λυθός και ευτυχής βίος ήτον εκείνος δια
 παιδα θσους, ως εγώ, ειχό κατ' αρχής ζήσει
 εἰς τήν καλήθην της μάνας Βαρβερίνας, και ε-
 κείνην εφκαταλείψας, παρηκολούθησεν εἰς τὰς
 λεωφόρους τόν σινιόρ Βιτάλην. **Π**όση διαφορά μεταξυ τῶν βραστῶν γεωμη-
 λῶν της πτωχῆς μου τροφοῦ, και τῶν καλῶν
 παραγεμιστῶν ζυμαρικῶν και τῶν μελιπήκτων
 και τῶν πλακούντων της μαγειρίσσης της κ.
Μίλλιγαν! **Π**όσον άλλοταί και μακραί πιζοδρομαί, εἰς
 τήν βροχήν, εἰς τόν πηλόν, υπό τῶν καιόντα ή-
 λίων, κατόπιν τοῦ κυρίου μου, και αὐτή ή πε-
 ρδιάδαστής και ὁ άνετός πλους! **Α**λλά πρέπει νά
 ἀποδώσω δικαιοσύνην εἰς
 ἑμαυτὸν φημολογῶν, ὅτι μ' ἔτεροπε μάλλον ή ή-
 θική ευτυχία τοῦ νέου μου βίου παρά αὐτίκα
 αὐτοῦ ἀπολαύσεις. **Ν**αί, καλοί ήσαν οἱ πλακούντες της κ.
Μί-
 λιγαν, και λίαν εὐάρεστον ήτο νά μη ἔχω νά
 υποφέρω πλέον, εκ τῆς πείνης, της θερμάτιτος
 και τοῦ φήχους. **Α**λλά πόσον καλύτερα, πόσον
 ευχαριστότερα ήσαν δὴ τήν καρδίαν μου, τὰ
 πληρόντα αὐτὴν αἰσθήματα! **Δ**ις εἶχόν ιδεῖν
 νά θρασυθῶσιν ή νά λυθῶσιν
 οἱ δεσμοὶ οἱ προσδεόντες με πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
 πους οὗς ήγάπων· τὸ πρώτον, ὅταν μ' ἀπέспа-
 σαν ἀπὸ της μάνας Βαρβερίνας, τὸ δεύτερον, ὅτε
 εἰς τὸν κόσμον, ἀνευ βοήθειας, ἀνευ στήριγμα-
 τος, ἀνευ ἄλλου φίλου εκ τῶς τῶν ζῶων μου.
Αλλ' ἔδου, ἐν τῇ μονῶσει και τῇ ἀμνηστία
 μου, ἀπήνητσα ἀγάπην, συμπάθειαν, και ήδύ-
 νηθην εἰς ἀνταποκριθῶ και εἰς δι' ἀγάπης ἀ-
 πήνητσα γυναῖκα ὠραίαν, κυρίαν ἀγαθὴν, προ-
 σήνη και ἡλικίαν, και παιδιον της ηλικίας μου,
 προσφερόμενον πρὸς ἐμὲ ὡς ἀν ήμν ἀδελφός του.
Οποία χαρά, ὅποια εὐδαιμονία δια καρδιάν
 ὡς τήν ἑμὴν, ήτις δι' ἀγάπην ἐδίψα **Π**όση
Ποσάκις βλέπων τόν Αρθούρ εκ τῶν κείμε-
 νον ἐπὶ της σκηνίδος του, ὡχρόν και ἀσθενικόν,
 δὲν ἐξήλθον τήν ευτυχίαν τοῦ εἶχῶ δ' ὕγιης και
 ευρωστος! **Δ**ὲν ἐσθθόνον τήν εὐζωίαν του, οὔτε τὰ βι-
 θλία, οὔτε τὰ πολυτελή του παινήδια, οὔτε
 τὸ σκάφος εἰς δ' ἔπλεεν, ἀλλὰ της μητρός του
 τήν φιλοστοργίαν. **Π**όσον εὐδαιμόνιον πρέπει νά ήτον ὅτι ὡς ἀγα-
 πώμενος, ὅταν ή μητήρ του θεάσθης, εἰκοσάκις
 της ήμέρας τὸν ἐνηγκαλίζετο, και ὅταν και ἔ-

κεινος ἐδύνατο ἐκ καρδίας νά ἐναγκαλίζηται τήν
 μητέρα του, τήν ὠραίαν ἐκείνην κυρίαν ήσπ-
 γῶ μύλις ἐτόλμων νά ἐγγίσω τήν χεῖρα, ὅταν
 μοί τήν ἐξέτεινε. **Κ**αι τότε ἀνελομίζομην μετὰ θλίψεως ὅτι ἐ-
 γῶ ποτε δὲν θά ἔχω μητέρα ήτις νά μ' ἐναγ-
 καλίζηται και ήν νά ἐναγκαλίζομαι. **Ι**σως θά
 ἐβλεπον πάλιν ποτε τήν μάναν Βαρβερίαν, και
 τουτο θά μοι ήτον εἰς μεγάλην χαράν, ἀλλὰ πῶρα
 δὲν θά ήσπόρουν πλέον γὰ τήν ἀνομάσω ὡς ἄλ-
 λοτε μητέρα, διότι δὲν ήτον μήτηρ μου. **Μ**όνος, θά
 ἔμενον πάντοτε μόνος! **Ο** δεικλωσίδος οὗτος ηὔξανε
 ἔτι μάλλον τήν χαράν μου διὰ τήν ἀγάπην μεθ' ἧς ήκ.
Μίλλιγαν και ὁ Αρθούρ ἐφέροντο πρὸς ἐρέμην
Μεγάλας ἀξιώσεις δὲν ἐδουκασουν νά ἔγω
 ὡς πρὸς τήν μερίδα της ευτυχίας ήκτη ζῶή
 μοι ὑπέσχετο, και ἀφ' οὗ ποτε δὲν θά εἶχον
 οὔτε μητέρα, οὔτε ἀδελφόν, οὔτε αἰκομένειαν,
 ὡφειλον νά λογιζομαι εὐδαιμόν ὅτι εὔρον φίλους.
Πρὸς τὸν νά λογιζομαι εὐδαιμόν, και ὁλο-
 γιζομην τῶ ὄντι. **Α**λλ' ἔσον, γλυκεῖαι και ἀν ήσαν δι' ἐμὲ και
 νέαι μου αὐταί ἐξεις, ήμαχάσθη ὁ χήττον νά
 τὰς διακόψω αὐθις και νά ἐπανέλθῶ εἰς τὰς
 παλαιάς. **Π** **Η** διατήρησις τοῦ αγίου Γουαρθού
 πρὸ δύο περίπου μηνῶν ἀνήγγειλεν ὁ πληθ-
 γραφός, και μετ' αὐτὸν πᾶσαι σχεδόν αὐεῦρω-
 παῖκαι ἐφημερίδες, μίαν τῶν ἐπιφανεστάτων
 νεκῶν, ὅσας κατήγαγε τὸν αἰῶνα τοῦτον ή ἐπι-
 στήμη και ή βιομηχανία κατὰ ἰπῆς ὕλης.
Τὴν δεκάτην ἐβδόμην (εἰκοσὴν ἑνάτην) φε-
 βρουαρίου, κατὰ τήν ὥραν 11 και 12 δεσπ. τὰ
 πρὸ μεσημέριος κατέπεσεν ὁ τελευταῖος ἐκ γρη-
 νίτου τοίχος, ὅστις ἐχώριζεν ἔτι τοὺς ἀπὸ βορρᾶ
 σαγγρόνας και νότου ἐργαζομένους εἰς διαίρη-
 σιν τοῦ κολοσσαίου ὄρους τοῦ ἁγίου Γουαρθού,
 και πὴν ἐκρηξεν της δυναμίτιδος, ήτις ήνωκεν
 οὔτω νέαν διενησιδιηρορμηκὴν σφρακαλίαν
 μεταξυ Ἰταλίας και Ἑλβετίας, συνεκαλύψαν
 πάραυτα τὰς παταγώδεις ἀνευφημίας τῶν εἰς γὰ
 σκοτεινά σπλάγχνα τοῦ ὄρους σινακτιθέτων ἐρ-
 γατῶν. **Κ**αι τοι δὲ τὸ πάχος τοῦ ὑπολειπομένου και
 ἐκατέρωθεν διατριπωμένου τοίχου δὲν ἔπερθε
 βαινε τὸ 1, 40 μ., και εὐλογοφῶ πῆρξεν φόβος
 ἐνδεχομένων δυστυχημάτων ἐνεκα της θέρμης
 ξεως, ὅθδεν εὐτυχῶς συνέβη ἀπεικαφουρ και ἀβ
 μίγης ἀπέμεινεν ή χάρα τῶν ἐναγκαλίζομένων
 ἀλλήλους ὑπονομευτῶν. **Α**πὸ τοῦ 1857 ἡδη πῶτε ή ἐπιτυχία της
 ὑπὸ τὸ Mont-Cenis ἀνοικομένης σύριγγος εἰς
 σφραμίαν πλέον ὑπέκειτο ἀμφιβολίας και ἐλθεῖ